

Un gang jetz, iwel oder wohl,
Nitt ohne noch zum letschte Mol
E Blick an ihre Fenster z'schicke.
Derno, as hätt i 's Fir im Ricke,
Bin ich dur d'Gasse wie verruckt
Un ha ihr Parepli als druckt!...
Denn längst isch 's G'witter umme gsi,
Un wo-n-i endlich aku bi,
Heisst's: mi Cüsine sei spaziere,
Vo Dem un Dem liess sie sich fiehre —
Mi Rival!... Doch was macht mir das,
Bin ich denn nitt in vollem Mass
Jetz g'licklig? Denn i ha verstande,
Ass wenn mi schöne-n-Unbekannte
Ihr Parepli mir hat lo gà,
So isch's nur üs dr Ursach' g'schàh,
Ass ich's ihr' wieder z'ruck soll bringe,
's Herz thüet mr scho zum vorüs springe,
Wenn ich dra denk, ass morn vielleicht
Sie mich empfängt un mit mr spricht!
O Parepli, dü Hoffnungsschimmer!
Dr ganze-n-Owe-n-uf mim Zimmer
Ha-n-ich's verschmutzt un druckt ans Herz
Un g'schwöre-n-in mim Lieweschmerz,
Si Meistere g'wiss nie z'vergesse!
I ha's ufg'macht sogar un g'messe,
Mr miesste satt zinander steh,
Fir alle beide drunter z'geh!
I ha noch tanzt mit ihm un g'sprunge,
Bol ha-n-i grine-n-un bol g'sunge,
I hätt's, wenn i nitt Angst g'ha hätt,
's verrumpfelt, mit mr gnu ins Bett!
Lang hat kei Schlof mich welle b'süeche,
I ha-n-en noch so möge süeche,
Un später ha-n-i träumt derno,
Ihr' Parepli seig nimmig do,

Me heb 'n g'stohle; Angst un Sorge
Hàn mich verweckt scho frieh am Morge,
Doch g'schwunde-n-isch gli Leid un Weh,
Wo-n-ich ne g'sàh ha vor mr steh.
G'schwind spring i uf, ganz voller Freide.
Jetz awer, wie soll ich mi kleide?
Denn jetz kunnt jo dr Aügeblick,
Wo sich entscheide wird mi G'schick.
I ha mi lang nitt schön g'nüe g'funde,
Zeh' mol ha-n-ich d'Kravatte bunde!...
Ne Stund druf hättsch mi kànne sàh
Dr Wäg vo gestert wieder nàh,
Fir geh dr Parepli z'ruck trage.
Doch wie thüet mr hit 's Herz nitt schlage!
Jetz endlich stand i vor em Hüs,
I glaüb dr Othem geht mr üs,
I klopf, un ohne Zit z'verliere
Thüet mich e Diener ine fiehre.
Uf d'Frog, ob d'Madam sichtbar wàr,
Heisst's jo, un scho kunnt sie doher,
G'wiss, ohne sie im G'ringste z'lowe,
Viel schöner noch as gestert z'Owe!
Was ha-n-i g'macht, was ha-n-i g'sàit
I weiss es g'wiss nimm, 's isch mr leid,
Wohrschinlig nit as dumme Sache,
Denn sie fangt plötzlich so a z'lache,
Ass ich verstummt sie ag'lüegt ha;
Hat Sie mir, fang i wieder a,
Ihr Parepli nur iwersendet,
Fir ass es so mit lache-n-endet?
Un wieder geht ihr' Lachlust los!
Uf eimol sàit se jetz serios:
«Ich sieh', Se thien im Irrthum schwewe,
Un im e grosse noch dernewe,
Was wànn Se mit dem Parepli,
Er g'hört mim Mann, er isch nitt mi,